

Želja za novom erom: uzajamna ljubav među narodima.

znali ukloniti sami sebe, zamisao o svojoj zemlji, i to bi učinili radi uzajamne ljubavi među državama, koju traži Bog, kao što traži uzajamnu ljubav među braćom, taj dan bi mogao da bude početkom nove ere, jer tog dana bi Isus živeo i bio prisutan među narodima [...].

Ovo su vremena [...] u kojima svaki narod mora da prevaziđe svoje granice i da gleda izvan sebe; došlo je vreme kada treba voleti otadžbinu drugoga kao svoju, vreme da naš pogled zadobije jednu novu čistoću. Nije dovoljno da se odričemo samih sebe da budemo hrišćani. Današnja vremena traže od Hristovih sledbenika nešto više: društvenu savest hrišćanstva [...]

Nadamo se da će Gospod da se smiluje ovom zalutalom i podeljenom svetu, ovim narodima zatvorenim u sopstvenoj ljusci, dok razmatraju svoju lepotu – njima jedinu - ograničenu i nezadovoljavajuću, ljubomorno čuvajući svoje blago - čak i dobra koja bi mogla da posluže drugim narodima u kojima se umire od gladi – i da učini da se sruše prepreke i pokrene neprekidni potok ljubavi između zemlje i zemlje, potok duhovnih i materijalnih dobara.

Nadamo se da će Gospod da stvori novi poredak u svetu, jer samo On je sposoban da od čovečanstva učini jednu porodicu i neguje razlike svakog pojedinog naroda, kako bi u sjaju svakoga pojedinačno, stavljenom u službu drugome, zasjalo jedino svetlo života, koje ulepšava zemaljsku domovinu, čineći je predvorjem one večne.“

Kjara Lubik, leto 1959.